

Anders Nielsen: Det er mig imod at drøfte dette Forhold, som er kommet ind her — ikke fordi jeg nærer mindste Tvivl om, at alle forstaa, hvem der har Ret, og hvem der har Uret, men fordi jeg synes, det er saa uendelig underordnet i Forhold til hele den Sag, vi beskæftige os med, og netop derfor gjorde jeg ingen Bemærkning til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), efter at han havde præsteret sit smukke Forsøg paa at svømme uden om det hele. Men da han atter vender tilbage til det og fremsætter den mærkværdige Paastand, at det kun var formelt Forbehold, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) tog, maa jeg nedlægge en Indsigelse derimod. Nej, det var reelt Forbehold, han tog. Det var den Realitet, at han nægtede at gaa til sin Gruppe og anbefale Tilslutning til Sagen. Det er en Realitet. Det ærede Medlem nægtede at give Tilsagn om at gaa til sin Gruppe og anbefale Sagen, det staar urokkeligt fast.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ellinger: Den højtærede Finansminister udtalte, at man ikke skulde tro, jeg var Professor i Fysik, men i Skolastik. Jeg antager, den højtærede Minister har ment, at man skulde tro, at jeg foruden at være Professor i Fysik tillige var Professor i Skolastik. Imidlertid er det jo ganske ligegyldigt, thi her i Tinget er jeg den højtærede Ministers ærede Medlem og intet andet. Jeg tror, den højtærede Minister maa give mig Ret i min Betragtning. Jeg tror, at ethvert Medlem af Tinget maa give mig Ret i, at Lovforslaget ikke er ulasteligt affattet i formel Henseende. Her i Lovforslagets § 1 staar det bestemt ved Lov, at Bankerne i Forening deltage med Halvdelen i denne Garanti. Det kan imidlertid ikke ved nogen Lov fastsættes, at Bankerne gøre dette. Det kan ved Lov fastsættes, at Statskassen i et vist Forhold, med et vist Beløb skal deltage i denne Garanti, og dens Deltagelse kan være afpasset efter, hvad de andre give, men der kan ikke staa, at Bankerne gøre dette eller hint; for Staten har jo ikke nogen som helst Magt til at tvinge Bankerne dertil. Jeg sætter det Tilfælde, at Bankerne ikke ville betale mere end de 10 Mill., ja, jeg kunde for den Sags Skyld endog godt sige, at de ikke ville betale de

10 Mill. Saa har Statskassen den fulde Garanti i Henhold til første Punktum i Loven. Det, der bliver forpligtende i det Tilfælde, at der skulde rejse sig Søgsmaal eller saadant i denne Sag, bliver jo nemlig slet ikke, hvad der staar i denne Lov, nej, det bliver de Underskrifter, som den højtærede Finansminister har faaet paa den Overenskomst, han har sluttet med Bankerne, men Loven kommer til at staa ganske uafhængig deraf, den faar i saa Henseende ikke nogen som helst Betydning. Det, jeg har villet gøre gældende, er, at Overenskomstens Ord altfor meget ere komne frem i Lovens Form. Her gælder det kun om ved Lov — eller det kunde ske ved en Bevilling — at give Finansministeren Bemyndigelse til at gøre dette, som han midlertidigt har forpligtet sig til.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Til det sidste vil jeg bemærke, at Bankernes Forpligtelse konstitueres jo ikke ved Loven, men maa nævnes i denne, fordi den er et Faktum og en Forudsætning for Statskassens Forpligtelse. Vi kunne ikke ved Loven forpligte Bankerne til at betale, hvad hele Garantien maatte blive ud over de 20 Mill. Kr., men den Forpligtelse har Bankerne paataget sig ved deres Underskrifter overfor mig. Dette er ogsaa en Forudsætning for Loven, og der er ikke noget meningsløst i at udtrykke dette i Loven.

I øvrigt har jeg kun et Par Bemærkninger at gøre. Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at naar han nævnede, at jeg havde udtrykt mig meget forsigtigt med Hensyn til, hvor mange egne Aktier de to Banker laa med, saa er det ganske rigtigt, men det er jo altid rigtigt at være forsigtig. Jeg tror nok, jeg tør indestaa for, at Tallene ere nogenlunde de virkelige. Det ærede Medlem brugte imidlertid dette som Motivering for et Ønske om en Redegørelse fra Bankkomiteen for, hvordan Sagerne forholde sig. Det er vistnok meget muligt, at Bankkomiteen vil finde det rigtigt at komme med en saadan Redegørelse, og jeg skal gerne drøfte Sagen med den, saa snart den kender tilstrækkeligt til Forholdene til at kunne udtale sig derom, og for saa vidt Bankkomiteen maatte anse det for heldigt for de vedkommende Bankers Interesser at fremkomme med en saadan Redegørelse for Offentligheden, men disse to Forudsætninger maa der ganske vist være.